

Schoenontwerpster Peternel Rövekamp: “ZE DOEN GEEN PIJN EN ZE STAAN LEUK!”

Peternel Rövekamp ontwerpt schoenen. Naast het design en het comfort bij het lopen, zijn er een aantal andere zaken die opvallen aan de schoenen die zij ontwerpt: ze zijn duurzaam en hebben een goede kwaliteit. Daarnaast is Peternel een van de weinigen die haar schoenen in Nederland laat produceren. Tijd voor een gesprek met deze veelzijdige vrouw, die haar carrière ooit begon als pedicure.

Peternel voor de wand met diploma's en certificaten. In haar handen het eerste paar zelfgemaakte schoenen.

Peternel vertelt: “De schoenen die ik ontwerp en laat maken zijn geen weggooiartikelen. Het zijn degelijke schoenen van Nederlands fabricaat. Ze zijn ecologisch verantwoord in de zin dat ze zoveel mogelijk van ecogelooide leer zijn en milieuvriendelijk zijn gemaakt. Verder bevatten mijn schoenen een contrefort (hielversteving) en neus die niet van kunststof, maar van Lefa (gemalen leer) en ademend rubber

Peternel maakt zelf het prototype van iedere schoen.

zijn gemaakt. Klanten kunnen er lang mee doen. Ze zijn goed te verzolen en omdat de schoenen niet per vliegtuig uit landen als India of China hoeven te komen, verspilt het productieproces ook geen kerosine.”

Geen tekenles

Het verhaal van de schoenen van Peternel begint in Afrika, in La Guinée. Daar heeft ze een paar jaar gewoond met haar Afrikaanse echtgenoot. Na een dictatuur van 25 jaar was er echter niets meer in dat land. Het was al die jaren afgesloten van de buitenwereld. Er was een paar kilometer asfalt, dat onbegaanbaar werd tijdens de regenperiode. Peternel: “We moesten altijd lopen. In die tijd ben ik mijn voeten gaan waarderen. Ik ben daar erg afgevallen en had pijn aan de gewrichten van mijn voeten. Ik liep op de kopjes van mijn middenvoetsbeentjes en lopen deed pijn.” Helaas overleed de man van Peternel en ging ze terug naar Nederland. Daar liet ze zich adviseren over werk. Peternel was voor haar vertrek naar Afrika afgestudeerd aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht en de Rietveld Academie in Amsterdam, maar: “ik wilde helemaal geen tekenles meer geven aan verveelde vrouwen. Alleen al die papierverspilling stond me tegen. In La Guinée was helemaal geen papier. Ik had geen cultuurshock na terugkomst, ik had last van een materiaalshock!”

Steeds dezelfde voetproblemen

Uiteindelijk koos Peternel ervoor om de pedicureopleiding te gaan volgen: “Mijn vader was huisarts en ik wilde graag iets medisch doen, een vak waarbij mensen naar mij toe zouden komen. Ik wilde werken, mensen zien, voeten verzorgen en daar ook voor betaald krijgen. Alles wat ik in Afrika niet had, kwam samen in het pedicurevak. Toen leerde ik Jan en Tonny Jansen (Jan Jansen is een bekende Nederlandse schoenenontwerper, red.) kennen. Door hen ben ik me gaan realiseren: ‘schoenen worden

*Peternel Rövekamp.
(Fotografie: Ronald Frederick)*

gemaakt, er wordt over nagedacht’. Ik heb Jan toen voorgesteld om gastlessen te gaan verzorgen bij orthopedie, vanuit de gedachte dat die schoenen leuker konden. Bij orthopedie is het er helaas niet van gekomen, maar wel bij Ambachtelijk Schoenmaken. Dit heeft mij nog meer aan het denken gezet, helemaal toen ik wegens een blessure een paar maanden niet kon werken. Plotseling besepte ik dat dit niet

De presentatiekoffer waarmee Peternel onder andere podotherapeuten bezoekt.

was wat ik wilde; cliënten die mijn schoenadvies maar in de wind sloegen, die continu terugkwamen met steeds dezelfde voetproblemen, die ik dan weer verhielp waarna ze zes weken later weer terugkwamen... Ik wilde de oorzaak aanpakken, niet de symptomen. De kunstenaar in mij wilde ook oplossingsgericht bezig zijn.

Van praktijk naar studio

Toen ben ik begonnen met de Detex-opleiding Productkennis schoenen, daarna volgde ik de opleiding Ambachtelijk Schoenmaken aan de SVGB-OSLO (opleiding schoenen, lederwa-

ren, orthopedie). We maakten daar per jaar een paar schoenen. Mijn eerste paar was een stel open slippers, ieder jaar werden de schoenen hoger. Ik heb stage gelopen bij Linneweever, Maat- & Orthopedisch schoenatelier, maar zelf wilde ik geen orthopedisch schoenmaker worden. Ik had zoveel kennis, ik wilde het anders doen. Maar hoe en wat? Ondertussen had ik nog steeds mijn pedicurepraktijk. Toen belandde, net na mijn afstuderen, de enveloppe van het stadsdeel op de mat. Die enveloppe bevatte informatie over de Europese Gelden Urban regeling. Een subsidieregeling voor zelfstandigen in achterstandswijken, die iets nieuws wilden beginnen vanuit hun bestaande beroep. Ik heb mij toen ingeschreven voor de tweede ronde van deze regeling en de subsidie werd mij toegewezen. In januari 2007 heb ik mijn pedicurepraktijk gesloten en omgevormd tot schoenontwerpstudio. Vervolgens ging ik op zoek naar een schoenfabriek die de schoenen wilde maken die ik had ontworpen.

Hippere exemplaren

De leest waarop mijn schoenen gemaakt worden, heb ik zelf ontwikkeld. De basisleest van hout heb ik gevonden bij een leestenleverancier in Eindhoven, in Nederland zijn helaas geen leestenmakerijen meer. Ik heb deze leest zodanig aangepast dat er voldoende ruimte is voor de tenen en de hallux valgus. Daarnaast heb ik het zoolvlak van de leest aangepast voor een correctie- of steunzool. De opgedane ervaring uit mijn pedicurepraktijk is daarbij goed van pas gekomen. In de tijd dat ik mijn praktijk nog had, heb ik allerlei mensen uit de branche leren kennen. Eén daarvan was René Somers, podotherapeut in Amsterdam. Hij wilde indertijd een groepspraktijk oprichten. Ik heb toen één dag in de week bij het MVCA (Medisch Voet Centrum Amsterdam) gewerkt en ook daar heel nuttige ervaring opgedaan. Tegenwoordig ga ik regelmatig met mijn speciale koffer langs de podotherapeuten voor de presentatie van mijn schoenen. Vanuit mijn ervaring bij het MVCA wist ik dat er behoefte was aan open schoenen met een dichte neus en hiel. Verder merkte ik dat cliënten de weg naar het MVCA wel wisten te vinden, maar vervolgens het schoenadvies in de wind sloegen omdat ze niet gezien wilden worden op die ‘duffe schoenen’. Dus propten deze cliënten hun correctiezolen in de verkeerde schoenen, met pijnlijke voeten als gevolg. Tijd dus voor wat hippere exemplaren, waarmee je wel gezien wil worden!”

Missie

Peternel vervolgt: “Ik ontwerp op papier, met schetsen, of ik begin direct met stukken leer. Van sommige schoenen maak ik meerdere prototypes. Tussen ontwerp en uitvoering zit nog een technische tekening, deze modellers tekening moet door de schoenfabrikant gelezen

Een greep uit de collectie van Peternel, die haar schoenen verkoopt onder het merk Peternel_s™. (Fotografie: Ronald Frederick)

kunnen worden. Om deze tekeningen te kunnen maken, heb ik privés genomen bij een modelleur. Het prototype van een schoen maak ik zelf in mijn eigen atelier. Er gaat altijd van alles mis, maar ook daar krijg ik weer inspiratie door. Schoenmaken is echt een ambacht, ik heb alles met de hand moeten leren. Mijn missie is schoenen ontwerpen die modieus zijn en die tegelijkertijd doen vergeten dat er lastige voeten bestaan. Het prototype plus de correcties vormen samen het monsterpaar. Dit monsterpaar wordt door de fabriek gemaakt en dan uitontwikkeld in de maten 3 tot en met 9, of-

tewel schoenmaat 35 tot en met 43½. Klanten komen meestal op afspraak en passen dan de passchoen voor het bepalen van de maat en de eventuele aanpassing. Vervolgens wordt een schoenmodel, de kleur en leersoort gekozen en stuur ik de order naar de fabriek waar de schoen op bestelling wordt gemaakt.”

Hele jaar draagbaar

“Ik ontwerp geen duidelijke zomer- of wintercollectie, maar ik maak schoenen die het hele jaar draagbaar zijn. Alhoewel sommige kleuren natuurlijk wel meer bij de zomer passen en andersom. De schoenen worden standaard geleverd met een inlegzool/inlay van kurk of drukvrijleggend zacht materiaal. De loopzool is zo ontwikkeld dat een orthopedische aanpassing voor een beenlengteverschil mogelijk is. De inspiratie voor de schoenen haal ik uit het materiaal, het leer en uit mijn klanten. Als klanten een bepaalde aandoening hebben, ga ik hierover nadenken. Ik stel mijzelf dan de vraag: ‘hoe kan ik hier een schoen bij maken die geen pijn doet?’ Bij een klant met fibromyalgie denk ik bijvoorbeeld na over een ander soort sluiting. Mijn schoenen zijn geschikt voor mensen met lichte voetklachten, voor teenorthesen en voor steun- en correctiezolen. Doordat mijn schoenen standaard geleverd worden met een inlay, zijn de schoenen zeker ook geschikt voor probleemloze voeten; een weldaad om mee te lopen en met behoud van goede gezonde voeten. Ik ontwerp graag schoenen waar mensen blij van worden, waar ze mee gezien willen worden en waarvan ze zeggen: ‘ze doen geen pijn en ze staan leuk!’

In ontwikkeling

Op dit moment ben ik druk bezig met het laten ontwerpen van folders en posters om bij de podotherapeuten, podologen, voetverzorgers en vakverwanten zoals fysiotherapeuten neer te kunnen leggen en op te hangen. Mijn bedrijf is volop in ontwikkeling. De schoenen beginnen zich nu te bewijzen. Ik geloof ook echt in mijn product, ik weet dat het van alle kanten klopt!”

*Kijk voor meer informatie op:
www.peternel.nl*

*Bij sommige schoenparen heeft Peternel een bijpassende tas ontworpen.
(Fotografie: Ronald Frederick)*